

Van de redactie Roely Bos

Op het moment dat ik dit schrijf, vierde week augustus, is de vogeltrek alweer aan de gang. Je vraagt je af of die ooit stopt tussen voorjaars- en najaarstrek, als je weet dat Grutto's na het mislukken van hun broedsel meteen terugvliegen naar hun zuidelijke winterverblijven en de Gierzwaluwen eind juli hun koffers pakken. Van de week zag ik er trouwens nog eentje. Op 19 juli kwam een Kanoet van de ondersoort *Calidris canutus islandica*, gezenderd en met de naam Paula, terug uit haar broedgebied op Ellesmere Island in noordelijk Canada. Zij vloog, na waarschijnlijk een mislukt broedsel en opgevet op de toendra, non-stop terug naar de Waddenzee om te overwinteren, een afstand van meer dan 4000 kilometer in zestig uur! (bron:Nature Today). Er komen nog wat warme dagen aan, goed voor de jonge vogels die hier nog moeten opvetten voordat ze de lange reis gaan ondernemen.

In deze Gierwaluw leest u van de hand van Frank van Groen een stuk over de trek, en dan specifiek de trektelling. Doet u mee met de Euro Birdwatch op 1 oktober?

FOTO: ENIK HÖLSCHER

Kemphanen zijn in ons land vooral te zien in de trektijd

Aimabel, integer, vastbesloten Roely Bos

Bestuurslid van de Vogelwerkgroep Amsterdam van 26 maart 2006 tot 16 april 2014

Op 11 juli 2016 verloren we Jan van der Ben. Ik leerde Jan kennen toen ik toetrad tot het bestuur van de Vogelwerkgroep en we een keer of acht per jaar samenkwamen om te vergaderen. Een man met een eigen mening en met veel geduld, totdat dat op was. Jan was goed in fondsenwerving. Zonder hem was de eerste Stadsvogeldag in het Beatrixpark er niet geweest, en hadden we toe moeten leggen op de tweede druk van ons Vogelen in Amsterdam, de VIA. Ook regelde hij subsidie via het IJsvogelfonds voor een vogelproject voor de Vogelwijk in Amsterdam-Noord. Toen Jan in februari 2013 in het ziekenhuis belandde, na zeven infarcten te hebben doorstaan, leerde ik hem beter

kennen. Ondanks dat hij in mijn ogen wonderbaarlijk herstelde van de infarcten, kon hij zich slecht neerleggen bij de beperkingen die zijn ziekte gaf. Tot zijn verdriet kon hij niet meer terug naar huis, onmogelijk met twee steile trappen. Jan had een groot hart voor de natuur. Hij was niet alleen lid en bestuurslid van de Vogelwerkgroep Amsterdam, maar zette zich als voorzitter ook in voor de Samenwerkende Vogelwerkgroepen waarbij hij een drijvende kracht was achter het project Atlas van de Noord-Hollandse Broedvogels, was lid van de verenigingsraad en voorzitter van de districtscommissie Amsterdam van Natuurmonumenten, en was ambtelijk secretaris van Water Natuurlijk. Jan ligt, geheel in stijl, begraven op de Natuurbegraafplaats Westerwolde in Hoog-Soeren.

